

θρων 67 και 71 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, D. A. O. Edward και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. B. Elmer, γραμματέας: Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 1995 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 59 και 67 της συνθήκης ΕΚ δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να εξαρτά τη χορήγηση κοινωνικής ενισχύσεως υπέρ της κατοικίας ιδίως την επιδότηση επιτοκίου, από τον όρο ότι τα δάνεια για την επιδοτούμενη χρηματοδότηση κατασκευής, κτήσεως ή βελτιώσεως κατοικίας πρέπει να έχουν συναφθεί με πιστωτικό ίδρυμα εγγεγραμμένο στο εν λόγω κράτος μέλος, όρο που προϋποθέτει την εγκατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος στο εν λόγω κράτος.

(¹) ΕΕ αριθ. C 43 της 12. 2. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 16ης Νοεμβρίου 1995

στην υπόθεση C-244/94 (αίτηση του γαλλικού Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fédération française des sociétés d'assurance κ.λπ. κατά Ministère de l'Agriculture et de la Pêche (¹)

(Άρθρα 85 και επ. της συνθήκης ΕΚ — Έννοια της επιχειρήσεως — Οργανισμός επιφορτισμένος με τη διαχείριση προαιρετικού επικουρικού συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως)

(96/C 31/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-244/94, που είχε ως αντικείμενο αίτηση του γαλλικού Conseil d'État προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie, Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs και Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 85 και επ. της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, K. N. Κακούρη και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 1995 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος διαχειρίζεται σύστημα ασφαλίσεως γήρατος που συμπληρώνει το υποχρεωτικό βασικό σύστημα και το οποίο έχει θεσπιστεί με νόμο ως προαιρετικό και λειτουργεί, τηρουμένων των κανόνων που καθορίζουν οι διοικητικές αρχές, ιδίως όσον αφορά τους όρους υπαγωγής στο σύστημα αυτό, τις εισφορές και τις

παροχές, σύμφωνα με την αρχή της κεφαλαιοποιήσεως, αποτελεί επιχείρηση υπό την έννοια των άρθρων 85 και επ. της συνθήκης ΕΚ.

(¹) ΕΕ αριθ. C 304 της 29. 10. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 22ας Νοεμβρίου 1995

στην υπόθεση C-443/93 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου): Ιωάννης Βουγιούκας κατά Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) (¹)

(Ερμηνεία και κύρος του άρθρου 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και ερμηνεία των άρθρων 48 και 51 της συνθήκης ΕΚ — Ειδικά συστήματα ασφαλίσεως των δημοσίων υπαλλήλων — Δραστηριότητα ασκηθείσα από έλληνα ιατρό σε γερμανικό νοσοκομείο)

(96/C 31/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-443/93, που είχε ως αντικείμενο αίτηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ελλάδα) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ιωάννη Βουγιούκα και Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ αριθ. L 230, σ. 6), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, K. N. Κακούρη, D. A. O. Edward και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (εισηγητή), P. Jann, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 22 Νοεμβρίου 1995 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ο όρος «δημόσιοι υπάλληλοι» του άρθρου 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1983, δεν αναφέρεται μόνον στους δημοσίους υπαλλήλους στους οποίους έχει εφαρμογή η εξαίρεση του άρθρου 48 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, αλλά σε όλους τους υπαλλήλους που απασχολούνται στη δημόσια διοίκηση και στους εξομοιούμενους προς αυτούς.
2. Προκειμένου το υπό εξέταση σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως να χαρακτηριστεί ως «ειδικό» κατά την έννοια του

άρθρον 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, αρκεί να διαφέρει από το γενικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που εφαρμόζεται στους μισθωτούς του κράτους μέλους που το θέσπισε και να διέπει ευθέως όλες ή ορισμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων ή να παραπέμπει σ' ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δημοσίων υπαλλήλων ήδη υφιστάμενο στο εν λόγω κράτος μέλος, χωρίς να πρέπει να ληφθούν υπόψη συναφώς άλλα στοιχεία.

3. Τα άρθρα 48 και 51 της συνθήκης ΕΚ πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι απαγορεύουν τη μη λήψη υπόψη, για την κτήση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, των περιόδων εργασίας που ένα πρόσωπο, υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων ή των εξομολογούμενων προς αυτούς, όπως είναι ο μόνιμος ιατρός του ΙΚΑ, διάνυσε σε δημόσια νοσηλευτικά ιδρύματα άλλου κράτους μέλους, ενώ η εθνική νομοθεσία επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι περίοδοι οσάκις διανύθηκαν επί του εθνικού εδάφους σε ανάλογα ιδρύματα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 18 της 21. 1. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Νοεμβρίου 1995

στην υπόθεση C-285/93 (αίτηση του Finanzgericht München για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau κατά Hauptzollamt Rosenheim** (¹)

(Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Ποσότητα αναφοράς για τις απευθείας πωλήσεις)

(96/C 31/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-285/93, που είχε ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης (ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau και Hauptzollamt Rosenheim, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 12 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ αριθ. L 90, σ. 13), καθώς και την ερμηνεία και το κύρος, ιδίως υπό το πρίσμα των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 (ΕΕ αριθ. L 132, σ. 11), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 22 Νοεμβρίου 1995 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 12 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 περί γενικών

κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, έχει την έννοια ότι η παράδοση γάλακτος που πραγματοποιείται από γεωργική εκμετάλλευση προς τους μαθητές και οικοτρόφους ενός σχολείου αντί έμμεσης πληρωμής της τιμής του γάλακτος, η οποία περιλαμβάνεται στην αμοιβή για τις παρεχόμενες από το οικοτροφείο υπηρεσίες, πρέπει να χαρακτηριστεί ως απευθείας πώληση υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν ο ίδιος φορέας διαχειρίζεται τη γεωργική εκμετάλλευση, το σχολείο και το οικοτροφείο.

2. Από το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, δεν προκύπτουν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος του, για το λόγο ότι αποκλείει, μετά την εκπνοή της προθεσμίας εγγραφής για τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς για απευθείας πωλήσεις, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερες μεταβολές των οικονομικών αναγκών του παραγωγού που έχουν σχέση με την εκμετάλλευση.

3. Το προαναφερθέν άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 έχει την έννοια ότι μπορεί να χορηγηθεί σε παραγωγό, που δεν έχει τηρήσει την προθεσμία που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, ποσότητα αναφοράς κατ'εφαρμογήν της αρχής της επαναφοράς στην προτέρα κατάσταση, κατά τους κανόνες του εθνικού δικαίου, υπό την επιφύλαξη πάντως να μη γίνει εφαρμογή του εθνικού κανόνα κατά τρόπο εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις, σε σχέση με τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται επί μη τηρήσεως των εθνικών ποθεσμιών, ούτε εφαρμογή θίγουσα τους στόχους του καθεστώτος των γαλακτοκομικών προσοστώσεων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 175 της 26. 6. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Νοεμβρίου 1995

στην υπόθεση C-394/93 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης του Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz): **Gabriel Alonso-Pérez κατά Bundesanstalt für Arbeit** (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων που διακινούνται εντός της Κοινότητας — Οικογενειακά επιδόματα — Περιορισμός που επιβάλλει κράτος μέλος στο αναδρομικό αποτέλεσμα αιτήσεως για τη χορήγηση οικογενειακών επιδομάτων)

(96/C 31/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-394/93, που είχε ως αντικείμενο αίτηση του Landessozialgericht Rheinland-Pfalz του Mainz (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Gabriel Alonso-Pérez και Bundesanstalt für Arbeit, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.